

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

GALVESTON

Estats Units, 2018

Direcció: Mélanie Laurent

Guió: Jim Hammett

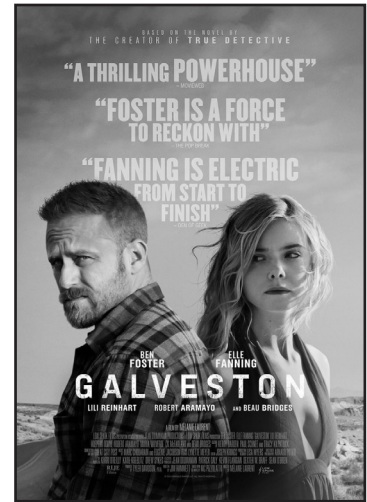
Intèrprets: Ben Foster, Elle Fanning,
Lili Reinhart, María Valverde,
Beau Bridges

Durada: 94 min

Gènere: Thriller

Idioma: Anglès

Data d'estrena: 14/12/18

Ànimes perdudes a la recerca d'una felicitat impossible

Sense fer gaire soroll però amb una constància incommensurable, l'actriu Mélanie Laurent, una de les actrius franceses amb més projecció internacional de la seva generació -recordem per exemple la seva intervenció a *Maleïts bastards* de Quentin Tarantino- ha anat forjant també una singular trajectòria com a directora. Malauradament, bona part dels cinc films que ha dirigit fins ara, resten inèdits al mercat espanyol. Només fa un parell d'anys ens va arribar *Mañana*, el peculiar documental amb què conscienciava sobre el canvi climàtic i les decisions individuals que qualsevol persona pot prendre per contribuir a limitar-ne els seus efectes. Un film militant, però honest i amb una bona repercussió internacional amb el qual demostrava el seu compromís ecològic.

Per fi, a les acaballes d'aquest 2018, tenim l'oportunitat de veure el seu nou treball de ficció després del seu exitós pas pels festivals de Sundance i de Sitges. Amb *Galveston*, produïda per Jean Doumanian, productora habitual de Woody Allen, Mélanie Laurent adapta una novel·la de Nic Pizzolato, l'escriptor i cineasta, mundialment conegut per la sèrie de televisió *True detective*. *Galveston* és fonamentalment una pel·lícula de perdedors, i una molt particular visió del *neo noir*, un gènere que, partint dels conceptes i codis habituals del cinema negre clàssic, els adapta i transforma a la realitat social, l'estètica i les temàtiques del context contemporani. En l'exercici de Laurent, el *noir* pren formes i explora camins que ja hem vist desenvolupats en altres títols del gènere com *Drive* de Nicolas Winding Refn, per exemple, amb el que té un grapat de similituds argumentals.

L'estructura argumental de *Galveston*, que inclou un inesperat epíleg que resol un final que podia haver quedat perfectament obert, bascula entre la road-movie, l'acció continguda i el drama intimista de personatges. En la dificultat d'equilibrar tots aquests components radica un dels punts febles d'un film que sovint vol ser massa ambiciós i en altres moments es queda curt en les seves ambicions. Mélanie Laurent ha jugat sobre segur amb un càsting experimentat i absolutament competent, sobretot amb els

dos actors principals que han transitat prèviament altres productes del gènere. Especial menció per Ben Foster, que repeteix un personatge amb nombroses connexions amb el que va brodar l'any passat a *Comancheria*. Actor de raça, visceral, molt físic i determinat, la seva energia arrossega la resta d'equip artístic, en el que destaca també Elle Fanning, una de les muses del cinema indie americà, que proporciona al seu personatge la fragilitat però també el carisma que resulta imprescindible per connectar-hi.

El més lloable de la pel·lícula de Mélanie Laurent és la valentia d'endinsar-se en un territori gens còmode per una directora/actriu encara amb relativa poca experiència, i per haver-ho fet d'una manera prou contundent tenint en compte l'ambient sòrdid i particularment cru de la història que ens explica. En aquest sentit, *Galveston*, tot i la seva limitada repercussió internacional, és un pas endavant en la seva trajectòria com a directora. Només el temps dirà si continuarà alternant-ho amb la carrera interpretativa o si focalitzarà molt més la seva activitat en la realització cinematogràfica.

Paco Vilallonga

Col·lectiu de crítics de cinema de Girona